Parlament Europejski
2014-2019

Plenary sitting

B8-0885/2016 }
B8-0892/2016 }
B8-0893/2016 } RC1

5.7.2016

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 37 ust. 3 Regulaminu i z porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
ALDE (B8-0885/2016)
PPE (B8-0892/2016)
S&D (B8-0893/2016)

w sprawie strategicznych priorytetów programu prac Komisji na 2017 r.
(2016/2773(RSP))

József Szájer
w imieniu grupy PPE
Enrique Guerrero Salom, Maria João Rodrigues
w imieniu grupy S&D
Sophia in 't Veld
w imieniu grupy ALDE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategicznych priorytetów programu prac Komisji na 2017 r.
(2016/2773(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wytyczne polityczne dla Komisji Europejskiej pt. „Nowy początek dla Europy: mój program na rzecz zatrudnienia, wzrostu, sprawiedliwości oraz zmian demokratycznych”, przedstawiony przez Jeana-Claude'a Junckera w dniu 15 lipca 2014 r.,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2015 r. pt. „Program prac Komisji na 2016 r. – Czas na nieprzeciętne działania” (COM(2015)0610) i załączniki I–VI do niego,

– uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.,

– uwzględniając sprawozdanie podsumowujące Konferencji Przewodniczących Komisji, które stanowi uzupełniający wkład do niniejszej rezolucji z punktu widzenia komisji parlamentarnych i który Komisja powinna odpowiednio uwzględnić opracowując i przyjmując program prac na 2017 r.;

– uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie decyzji o wystąpieniu z UE w wyniku referendum w Zjednoczonym Królestwie[1],

– uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 28–29 czerwca 2016 r.,

– uwzględniając uwagi Komitetu Regionów do programu prac Komisji na 2017 r.,

– uwzględniając art. 37 ust. 3 Regulaminu,

Wprowadzenie

A. mając na uwadze, że proces integracji europejskiej przyniósł pokój i przyczynił się do trwającego od dziesięcioleci bezpieczeństwa i dobrobytu w Europie;

B. mając na uwadze, że Europa stoi obecnie przed wieloma wspólnymi i globalnymi wyzwaniami, ale także rosnącą frustracją i niepokojem wielu obywateli z powodu niepewnej sytuacji w przyszłości i braku perspektyw, w sprawie których obywatele oczekują reakcji ze strony decydentów; mając na uwadze, że Unia Europejska – jeśli ma odnieść sukces – nie może być zredukowana do projektu gospodarczego; mając na uwadze, że musimy pilnie przywrócić entuzjazm Europejczyków dla projektu europejskiego i ugruntować spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną;

C. mając na uwadze, że nakładające się na siebie kryzysy w UE wymagają skutecznych europejskich rozwiązań, silnie zakotwiczonych w demokratycznych procedurach stosujących metodę wspólnotową oraz przy pełnym zaangażowaniu Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych, a także zgodnych z art. 5 Traktatu o Unii

[1] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0294.

Europejskiej (TUE) o stosowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności;

D. mając na uwadze, że UE to nasz wspólny dom, który musi oferować swoim obywatelom bezpieczeństwo i stabilne otoczenie gospodarcze; mając na uwadze, że zasada zrównoważonego rozwoju i wzrost gospodarczy nie wykluczają się wzajemnie i mogą się uzupełniać; mając na uwadze, że istotne jest, aby UE wyszła z przedłużającego się kryzysu gospodarczego dzięki przyspieszeniu zrównoważonych inwestycji, zredukowaniu rozbieżności, wdrożeniu uzgodnionych i opracowywaniu lepszych strategii politycznych, szczególnie dzięki pogłębieniu rynku wewnętrznego i usprawnieniu unii gospodarczej i walutowej;

E. mając na uwadze, że wybraliśmy wspólną przyszłość jako społeczeństwo opierające się na wspólnych wartościach i pielęgnujące bogactwo i różnorodność tradycji i historii; mając na uwadze, że pragniemy, by Europa odgrywała ważną rolę i podejmowała odpowiedzialność na arenie globalnej, kierując się poczuciem solidarności, korzystając z podejścia wielostronnego i partnerstw zewnętrznych oraz wspierając konwergencję ku lepszym standardom; mając na uwadze, że pragniemy zagwarantować sukces naszemu wspólnemu projektowi na rzecz pokoju, dobrobytu i demokracji, z myślą o zapewnieniu interesującej przyszłości wszystkim pokoleniom;

Poprawa warunków pracy i życia obywateli Europy

1. przypomina, że ożywienie gospodarcze w Europie jest skromne i nierównomierne, zważywszy że wiele regionów Unii nadal doświadcza niedopuszczalnego poziomu bezrobocia, biedy, nierówności oraz poważnego braku perspektyw dla młodszych pokoleń; w związku z tym UE musi dążyć do stworzenia dynamicznego i włączającego rynku pracy osadzonego w europejskim modelu społecznej gospodarki rynkowej, poprawiać warunki życia obywateli i umożliwiać im sprawiedliwą mobilność; jest przekonany, że wszyscy obywatele UE muszą mieć zagwarantowany fundamentalny zestaw sprawiedliwych warunków pracy oraz dostęp do wysokiej jakości edukacji, ochrony socjalnej i podstawowych usług, które umożliwiają godzenie pracy zawodowej z życiem prywatnym i odpowiadają potrzebom nowoczesnego rynku pracy w UE; uznaje, że podstawą konkurencyjnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki jest zdolność do przyciągania talentów kobiet i mężczyzn we wszystkich działaniach;

2. wzywa Komisję, aby w tym celu i opierając się na stałych konsultacjach społecznych i nadchodzącym sprawozdaniu Parlamentu, przedstawiła – zgodnie z zasadą pomocniczości i celami Traktatu – wniosek w sprawie europejskiego filara praw społecznych, który przełoży się na konkretne inicjatywy, a mianowicie:

   – promowanie dostępności i wysokiej jakości wczesnej edukacji, opieki na dziećmi i opieki zdrowotnej, które mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania, że żadne dziecko nie zostanie pominięte; Komisja powinna w związku z tym rozważyć dalsze działania mające na celu wspieranie inwestycji społecznych, a w szczególności zmniejszanie ubóstwa wśród dzieci;

   – zlikwidowanie niedoboru wykwalifikowanej kadry i zapewnienie wszystkim dostępu do wysokiej jakości kształcenia, szkoleń i możliwości uczenia się przez całe życie;

   – zredukowanie nierówności społecznych i promowanie wysokiej jakości zatrudnienia, zwłaszcza dla młodych i długotrwale bezrobotnych osób, żeby pobudzić wzrost

gospodarczy;

– rozwiązać problem wyzwań w zakresie godzenia pracy z życiem prywatnym oraz różnic w wynagrodzeniach i emeryturach ze względu na płeć;

3. podkreśla, że Komisja powinna monitorować jak skutecznie i wydajnie państwa członkowskie wydają fundusze na wspieranie zatrudnienia młodzieży i tworzenia wysokiej jakości zatrudnienia, szczególnie w regionach o wysokiej stopie bezrobocia, za pośrednictwem programów na rzecz zatrudnienia i wzrostu finansowanych z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także zachęcać i wspierać państwa członkowskie w tym celu;

4. podkreśla, że Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i partnerami społecznymi powinna także nasilić europejski dialog społeczny z myślą o lepszym dopasowaniu do siebie potrzeb rynków pracy i zabezpieczenia społecznego, co pomoże zaradzić nierównościom społecznym i wyzwaniom konkurencyjności;

Przyspieszenie ożywienia gospodarczego i ugruntowanie długotrwałej konkurencyjności z myślą o tworzeniu miejsc pracy i kreowaniu dobrobytu

5. jest przekonany, że UE może się stać światowym liderem, jeśli uwolni pełny potencjał swego jednolitego rynku i wesprze przedsiębiorczość, uczciwą konkurencję i zainwestuje w innowacje;

6. jest zdania, że UE musi wspierać silny i zróżnicowany krajobraz europejskiej przedsiębiorczości; zwraca uwagę, że polityka konkurencji UE ma istotne znaczenie dla funkcjonowania społecznej gospodarki rynkowej w Europie; podkreśla, że aby utrzymać konkurencyjność, dostosować się do celów i przyszłych wyzwań, europejski przemysł musi stać się zrównoważony i ulec cyfryzacji; podziela założenie Komisji, że Europa ma działać na dużą skalę w sprawach wielkich, a na mniejszą w sprawach małych;

7. apeluje o ponowną aktywację strategii „Europa 2020” na rzecz trwałego wzrostu i zatrudnienia o ambitnych założeniach na przyszłość, zwłaszcza w zakresie poprawy naszego modelu społecznej gospodarki rynkowej i wdrażania reform strukturalnych na rzecz modernizacji gospodarki państw członkowskich oraz upowszechnienia dobrobytu; jest przekonany, że zwiększenie zatrudnienia i produktywności pozostaje najważniejszą kwestią oraz że UE potrzebuje ukierunkowanych inwestycji, które przyspieszą przejście do innowacyjnej, zasobooszczędnej i cyfrowej gospodarki w celu ponownej industrializacji Europy i repatriacji miejsc pracy;

8. zwraca się do Komisji o zaprojektowanie nowej, ambitnej strategii przemysłowej, która oprze się na pakiecie dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i uzupełni go; podkreśla, że potrzebne są dodatkowe inwestycje prywatne i publiczne, aby dokonać transformacji energetycznej, i dla innowacyjnych ekologicznie MŚP, badań i edukacji;

9. wzywa Komisję do zaproponowania większej liczby działań, które wesprą badania i rozwój, innowacje, różnorodność kulturalną i kreatywność, gdyż dzięki nim przede wszystkim powstają nowe miejsca pracy, mając na uwadze, że dostęp przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP, do kapitału, ma kluczowe znaczenie we wspieraniu rozwoju i

wytwarzaniu nowych produktów i usług zarówno w tradycyjnych, jak i nowych sektorach, a także skuteczna ochrona praw własności intelektualnej;

10. uważa, jednolity rynek musi się dalej integrować, zwłaszcza w epoce cyfrowej, i tworzyć sprawiedliwe warunki dla konsumentów i MŚP oraz usuwać zbędne bariery; jest głęboko przekonany, że konkurencyjny na skalę globalną, innowacyjny i dbający o interes obywateli jednolity rynek cyfrowy to alternatywa, która pozwoli na zmierzenie się z wyzwaniami XXI w.;

11. oczekuje, że Komisja zmobilizuje wszystkie moce i kompetencje, aby wspierać transformację ku lepszemu modelowi wzrostu spójnemu z zasadami zrównoważonego rozwoju, które obejmują także wymiar ekonomiczny, społeczny i środowiskowy;

Reagowanie na zmianę klimatu i zagwarantowanie bezpieczeństwa energetycznego

12. przypomina, że należy koniecznie podjąć większe starania mające na celu realizację unii energetycznej, gwarantując w ten sposób bezpieczeństwo energetyczne oraz przystępną cenowo i zrównoważoną energię dla wszystkich obywateli i przedsiębiorstw;

13. zwraca uwagę na skutki społeczne i gospodarcze katastrof klimatycznych w Europie; podkreśla znaczenie dalszej eliminacji głównych przyczyn zmiany klimatu, przy jednoczesnym zagwarantowaniu konkurencyjności naszej branży, wraz z ambitną strategią klimatyczną obejmującą wydajność energetyczną;

14. domaga się określenia siła rzeczy bardziej ambitnych celów na poziomie UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej na okres po 2020 r., zgodnie z porozumieniem osiągniętym na paryskiej konferencji COP 21;

15. wzywa Komisję do opracowania wspólnej strategii na rzecz dyplomacji klimatycznej i energetycznej, która mogłaby rozwiązać te problemy o charakterze globalnym;

16. zwraca się do Komisji o ustalenie wysiłków na rzecz stopniowego wycofywania subsydiów do paliw kopalnych, przy jednoczesnym ograniczeniu potencjalnych skutków gospodarczych i społecznych;

Zapewnienie spójnego reagowania na nasilający się napływ uchodźców

17. jest zdania, że Unia Europejska powinna wypracować konkretne rozwiązania dla trudnej sytuacji związanej z uchodźcami, w szczególności poprzez eliminowanie przyczyn uchodźctwa, zacieśnienie współpracy z krajami tranzytu i krajami pochodzenia migrantów, z zastosowaniem wszystkich dostępnych polityk i instrumentów w celu zapewnienia ich stabilizacji, odbudowy i rozwoju;

18. zachęca Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi kontynuowała niezbędną pomoc humanitarną oraz zapewniała godziwe warunki bytowe w obozach dla uchodźców, w połączeniu z długoterminowymi programami rozwoju, szczególnie w dziedzinie edukacji;

19. zauważa, że polityka azylowa i imigracyjna UE nie jest adekwatna do potrzeb oraz wymaga dogłębnego przemyślenia w oparciu o art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej; uważa, że reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego nie powinny prowadzić do obniżenia obecnego poziomu ochrony zapewnionego w prawie azylowym UE;

20. apeluje o zorganizowanie systematycznych, egzekwowalnych programów pilnego bezpośredniego przesiedlania i relokacji osób ubiegających się o azyl;

21. wzywa do stworzenia w UE warunków dla dobrze zarządzanego przyjmowania osób ubiegających się o azyl, które zapewniłoby im bezpieczeństwo i humanitarne traktowanie, ze zwróceniem szczególnej uwagi na potrzeby grup społecznych o szczególnych potrzebach; podkreśla jednocześnie, że należy zagwarantować wystarczające środki na zapewnienie integracji na rynku pracy i integracji społecznej uchodźców;

22. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji dotyczących ustanowienia odpowiedniej polityki gospodarczej UE i polityki legalnej migracji, opierającej się na istniejących instrumentach dla studentów, naukowców i wysoko wykwalifikowanych pracowników, a w dalszej perspektywie do ustanowienia bardziej ogólnych przepisów regulujących wjazd i pobyt obywateli państw trzecich szukających zatrudniania w Unii, mając na celu wypełnienie określonych luk na rynkach pracy UE;

23. uważa, że migracja jest zjawiskiem ogólnoświatowym, które nabiera coraz większego zakresu, staje się coraz bardziej złożone i wywiera coraz większe skutki, a UE i reszta społeczności międzynarodowej musi wywiązać się ze swoich obowiązków w tym zakresie;

Zajęcie się kwestiami bezpieczeństwa obywateli

24. podkreśla, że bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne są w coraz większym stopniu wzajemnie ze sobą powiązane;

25. wzywa Komisję, by po przyjęciu wniosku dotyczącego Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zapewniła szybkie uruchomienie oraz przydzielenie niezbędnych zasobów ludzkich i potencjału logistycznego;

26. wzywa Komisję, by z myślą o zajęciu się zagrożeniami związanymi z terroryzmem i brutalnym ekstremizmem ściśle monitorowała proces transpozycji i wdrażania skutecznych środków UE w dziedzinie walki z terroryzmem, w tym współpracy policyjnej i sądowej, terminową wymianę informacji między organami krajowymi i za pośrednictwem Europolu i Eurojustu, a także środki zwalczania pojawiających się tendencji w finansowaniu terroryzmu;

27. wzywa Komisję do wykorzystania specjalistycznej wiedzy i zasobów technicznych i finansowych w celu zapewnienia na szczeblu UE koordynacji i wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie zwalczania brutalnego ekstremizmu i propagandy terrorystycznej, radykalnych sieci i rekrutacji przez organizacje terrorystyczne w sieci i poza nią, ze szczególnym uwzględnieniem strategii zapobiegania, integracji i reintegracji;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrożenia już przyjętych przepisów bezpieczeństwa; ponawia wezwanie do przeprowadzenia dogłębnej oceny strategii antyterrorystycznej UE pod kątem stosowania przyjętych środków i ich skuteczności; oczekuje, że Komisja będzie w razie konieczności aktualizować agendę

bezpieczeństwa w świetle zmieniających się zagrożeń terrorystycznych;

29. wzywa Komisję do przedstawienia swoich zapowiedzianych wniosków w odniesieniu do właściwej podstawy prawnej dla Europejskiego Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu w ramach Europolu, wniosków dotyczących poprawy i dalszego rozwoju istniejących systemów informatycznych, zmniejszania luk informacyjnych oraz dążenia do osiągnięcia interoperacyjności, a także wniosków dotyczących obowiązkowej wymiany informacji na szczeblu UE, wraz z niezbędnymi gwarancjami ochrony danych;

Uruchomienie ambitnej agendy działań zewnętrznych: dotyczącej sąsiedztwa oraz systemu globalnego

30. domaga się ambitnej globalnej strategii UE, która traktuje UE jako geopolitycznego gracza w szybko zmieniającym się świecie i oczekuje, że Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych uruchomią w spójny sposób wszystkie instrumenty działań zewnętrznych UE w celu poprawy globalnego zarządzania, osiągnięcia dużej zbieżności w zakresie lepszych standardów, poprawy bezpieczeństwa i zwiększenia poszanowania praw człowieka na świecie; w związku z tym podkreśla, że należy przenieść na początek harmonogramu prac UE w zakresie spraw zagranicznych następujące istotne elementy:

– promowanie stabilności i dobrobytu w sąsiedztwie UE poprzez inicjatywy na rzecz rozwoju, demokracji, dobrych rządów, praworządności, zapobiegania konfliktom cywilnym poprzez wzmacnianie środków bezpieczeństwa i pojednania i działań w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym z odpowiednim udziałem NATO, które dla państw będących jego członkami pozostaje podstawą ich zbiorowej obrony i forum dla jej wykonywania;

– przy wsparciu wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa odrodzenie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, która nie może już być najsłabszym ogniwem integracji UE; środowisko bezpieczeństwa wymaga, by obronność europejska stała się w pełni ukształtowaną polityką, w ramach której zapewniano by równy poziom bezpieczeństwa wszystkim państwom członkowskim i wykazywano by równe zainteresowanie ich istotnymi problemami związanymi z bezpieczeństwem; istniejące już struktury, mechanizmy i narzędzia muszą faktycznie funkcjonować;

– przyspieszenie negocjacji w sprawie rozszerzenia proces przez wzmocnienie stabilności społecznej, politycznej i gospodarczej oraz demokracji w krajach kandydujących, bez ustępstw co do kopenhaskich kryteriów przystąpienia;

– nadanie polityce współpracy na rzecz rozwoju większej skuteczności i lepszej koordynacji oraz uspójnienie jej z innymi instrumentami działań zewnętrznych UE; zapewnienie spójności i zbieżności między polityką rozwoju a polityką bezpieczeństwa, gdyż są one wzajemnie powiązane, współzależne i wzajemnie się wzmacniają;

– włączenie do polityki zewnętrznej i wewnętrznej UE programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i spójności polityki na rzecz rozwoju; wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania na temat planu wdrażania, monitorowania, nadzorowania oraz włączenia programu działań do roku 2030 i celów zrównoważonego rozwoju;

– promowanie handlu jako ważnego instrumentu na rzecz wspierania wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności oraz propagowanie standardów unijnych dotyczących praw człowieka i zrównoważonego rozwoju; instrumenty ochrony handlu Unii muszą zostać zmodernizowane i należycie stosowane, a w stosownych przypadkach trzeba stosować metody niestandardowe;

– przyjęcia rozwiązań w zakresie zwalczania zagrożeń hybrydowych i wspierania odporności UE i państw członkowskich, a także partnerów UE, w szczególności w jej sąsiedztwie;

Uczciwa polityka podatkowa dla odpowiednich zasobów

31. podkreśla, że potrzeba nasilenia walki z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem zobowiązań podatkowych nigdy nie była pilniejsza, a likwidacja tych praktyk oznacza potencjalne przychody budżetów krajowych w wysokości nawet 1 bilion EUR; uważa, że te zasoby można by przeznaczyć na inwestowanie w przyszłość, pobudzanie zatrudnienia i zmniejszanie nierówności;

32. podkreśla, że Komisja musi bezzwłocznie kontynuować działania, aby zapewnić opodatkowanie zysków w państwach europejskich, w których faktycznie prowadzona jest działalność gospodarcza i wytwarzana wartość ekonomiczna; uważa, że UE powinna dążyć do wprowadzenia obowiązkowej wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, nasilić działania, aby zbadać łamanie przepisów dotyczących pomocy państwa w dziedzinie podatkowej, stosować wspólne przepisy w zakresie przejrzystości i prawa podatkowego oraz dążyć do przyjęcia wspólnego zdecydowanego podejścia, aby zlikwidować raje podatkowe;

33. wzywa Komisję, by włączyła wymiar zewnętrzny do walki z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, między innymi w odniesieniu do zysków, które opuszczają UE bez opodatkowania;

Wzmocnienie budżetu UE i instrumentów finansowych

34. uważa, że aby móc skutecznie działać, UE potrzebuje nowej strategii finansowej i podatkowej; uważa, że w tym celu Komisja powinna zaproponować środki oparte na następujących zasadach i czynnikach:

– sprawna mobilizacja odpowiednich zasobów; nie da się uniknąć reformy systemu finansowania Unii w drodze zwiększenia rzeczywistych zasobów własnych lub wprowadzenia nowych zasobów, aby uczynić budżet Unii bardziej stabilnym, zrównoważonym i przewidywalnym; istotne jest też, aby przestrzegać zasady uniwersalności i zwiększyć przejrzystość;

– aby osiągnąć możliwie najlepsze rezultaty, przy zarządzaniu unijnymi instrumentami budżetowymi należy zwrócić szczególną uwagę na wyniki i efektywność kosztową, zapewniając przy tym zgodność z prawem i chroniąc interesy finansowe UE;

– UE powinna podjąć działania, aby zgromadzić zasoby na podjęcie wyzwań, jakimi są wysoka stopa bezrobocia młodzieży i bezrobocia długotrwałego oraz wewnętrzny i zewnętrzny wymiar kryzysu dotyczącego uchodźców;

– wieloletnie ramy finansowe (WPR) osiągnęły swój limit zaledwie dwa lata po wdrożeniu; ponadto bez kompleksowej śródokresowej rewizji WRF budżet UE nie będzie w stanie dalej zaspokajać dodatkowych potrzeb finansowych, nie umożliwi realizacji nowych priorytetów politycznych ani nie pozwoli uniknąć ponownego kryzysu płatności; wzywa Komisję, aby przed końcem 2016 r. przedstawiła rewizję funkcjonowania WRF, podjęła zdecydowane działania w celu rewizji pułapów WRF, korygując je w górę i zwiększając ich elastyczność, aby móc reagować na okoliczności, których nie przewidziano w 2013 r.;

– Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) należy zarządzać tak, aby umożliwić wszystkim państwom członkowskim strategiczne inwestycje na wysokim poziomie i zapewnić, że środki na inwestycje przyczynią się do przechodzenia na zrównoważoną gospodarkę i nadanie społeczeństwu cech zrównoważonego rozwoju; wniosek Komisji w sprawie kolejnego etapu EFIS powinien być oparty na tych celach;

– skutecznej realizacji polityki spójności w latach 2014–2020 powinny towarzyszyć przygotowania do etapu, w jaki wkroczy ta polityka po roku 2020, przy poszanowaniu jej prawdziwej natury określonej w Traktatach, jej znaczenia dla rozwoju jednolitego rynku i jej potencjału jako narzędzia inwestycji dostępnego wszystkim regionom w UE; należy wzmocnić synergie między europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, EFIS i innymi unijnymi instrumentami finansowania z myślą o przyspieszeniu inteligentnego, zielonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, wprowadzając wiarygodną równowagę między dotacjami a instrumentami finansowymi oraz unikając zmniejszania budżetu na politykę spójności;

– Komisja powinna przedstawić wnioski w sprawie zmniejszenia biurokratycznej złożoności WPR dla rolników; Komisja powinna ponadto opracować ulepszone instrumenty umożliwiające radzenie sobie z wyjątkowymi kryzysami na rynkach rolnych; uważa, że ramy ustawodawcze na szczeblu unijnym są niezbędne, aby poradzić sobie z nieuczciwymi praktykami handlowymi stosowanymi w łańcuchu dostaw żywności oraz aby zapewnić rolnikom i konsumentom europejskim korzyści z uczciwych warunków sprzedaży i kupna;

Dokończenie budowy unii gospodarczej i walutowej

35. nalega na przestrzeganie wymogów prawa Unii dotyczących demokratycznej rozliczalności za decyzje podejmowane w związku z europejskim zarządzaniem gospodarczym;

36. uważa, że UE musi dążyć do zwiększenia spójności gospodarczej i społecznej, w pełnej zgodności z zasadami paktu stabilności i wzrostu oraz z ramami zarządzania europejskiego semestru;

37. uważa, że Komisja powinna stale usprawniać monitorowanie zadłużenia, deficytu i zaburzeń równowagi makroekonomicznej w sposób, który przestrzega paktu stabilności i wzrostu i pobudza wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, poświęcając większą uwagę zbiorczemu kursowi budżetowemu strefy euro;

38. uważa, że UE musi zwiększyć wiarygodność, spójność, zaangażowanie na poziomie krajowym i legitymację demokratyczną w zakresie europejskiego semestru, aby

zagwarantować, że państwa członkowskie wdrożą zalecenia dla poszczególnych krajów w zakresie reform strukturalnych i inwestycji, których celem jest modernizacja gospodarki i zwiększenie konkurencyjności, dążenie do zapewnienia odpowiedzialności budżetowej i zwalczanie nierówności i zaburzeń równowagi;

39. wzywa do ściślejszego koordynowania polityki gospodarczej, aby wypełnić luki inwestycyjne w strefie euro i nasilić reformy z myślą o zwiększeniu konkurencyjności i podtrzymaniu popytu;

40. uważa, że należy dokończyć tworzenie unii bankowej, przy czym środki obniżające ryzyko muszą iść w parze z podziałem ryzyka;

41. zauważa, że należy uwzględnić wyniki trwającej refleksji nad wytworzeniem zdolności fiskalnej unii gospodarczej i walutowej;

42. zwraca się do Komisji o przedstawienie zbioru spójnych i dobrze uzasadnionych wniosków w sprawie dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej, jak wskazano w sprawozdaniu pięciu przewodniczących;

Wzmocnienie praw podstawowych i demokracji

43. jest zaniepokojony obecnymi kryzysami, które nie tylko osłabiły spójność społeczeństw europejskich, lecz także zachwiały przekonaniem obywateli europejskich do demokratycznych instytucji unijnych, a czasami lokalnych; w związku z tym uważa, że zwiększenie demokratycznej legitymacji UE i odbudowa zaufania do jej zdolności służenia interesom obywateli musi być najwyższym priorytetem europejskim;

44. przypomina, że wiele dzisiejszych wyzwań – poczynając od zmiany klimatu po azyl i migracje, od rynków finansowych po łańcuchy dostaw przedsiębiorstw, od siatek terrorystycznych po zbankrutowane i łajdackie państwa – są wyzwaniami transnarodowymi i wymagają europejskich rozwiązań określonych za pomocą metody wspólnotowej przy pełnym udziale Komisji i Parlamentu;

45. przypomina, że jako strażniczka traktatów Komisja jest odpowiedzialna za wspieranie ogólnego interesu Unii (art. 17 TUE), a w szczególności jej wartości i dobrobytu jej narodów (art. 3 TUE); podkreśla, że Parlament także ponosi szczególną odpowiedzialność za pomaganie w przezwyciężaniu podziałów między państwami członkowskimi, bronieniu ogólnego interesu Europejczyków i zapewnianiu demokratycznej legitymacji decyzji podejmowanych na szczeblu europejskim; wzywa Komisję do zadbania o to, aby wszystkie inicjatywy, w tym inicjatywy Rady Europejskiej, były zgodne z przepisami Traktatów;

46. zwraca się do Komisji o podjęcie inicjatyw w celu wzmocnienia instytucji europejskich i zachęcenia obywateli UE do większego zaangażowania się w europejskie życie polityczne; wzywa wszystkie instytucje UE do nawiązania lepszego kontaktu z młodymi pokoleniami i ich platformami debat; uważa, że można też podjąć bardziej zdecydowane działania, aby informować obywateli UE o ich prawach, wykorzystać potencjał europejskiej inicjatywy obywatelskiej i wzmocnić rolę Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;

47. podkreśla, że Komisja powinna przedstawić wnioski w sprawie demokracji,

praworządności i praw podstawowych, uwzględniając przyszłe sprawozdanie Parlamentu; uważa, że Komisja powinna także dążyć do tego, aby UE przystąpiła do europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC), wziąwszy pod uwagę opinię Trybunału Sprawiedliwości w tej sprawie i po usunięciu pozostających przeszkód prawnych;

48. wzywa wszystkie instytucje UE, aby dążyły do możliwie najwyższych standardów transparentności, rozliczalności i uczciwości oraz aby walczyły z konfliktami interesów;

49. jest zdecydowany użyć wszystkich narzędzi i zasobów, aby działać jako siła napędowa we wznowionym demokratycznym procesie zmierzającym do zreformowania Unii Europejskiej;

°

° °

50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.